

Sygn. akt III CZ 17/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

SSN Karol Weitz

w sprawie ze skargi M. S.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 lutego 2013 r.,

w sprawie z wniosku M. S.

przy uczestnictwie B. S.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 maja 2015 r.,

zażalenia M. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 grudnia 2014 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
w orzeczeniu kończącym postępowanie.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014 r. odrzucił skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 lutego 2013 r., jako nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucił naruszenie art. 227 k.p.c. w zw. z art. 403 § 1 k.p.c. (powinno być § 2) i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Zarówno nowe okoliczności, jak i nowe środki dowodowe muszą być tego rodzaju, aby powołanie ich mogło mieć wpływ na wynik sprawy. Wskazując zatem te okoliczności lub dowody, podać trzeba równocześnie, w jakim zakresie ich uwzględnienie mogło zmienić podstawę orzekania, wpływając tym samym na treść samego rozstrzygnięcia. Nowe okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy to takie fakty, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu prawomocnie zakończonym. Wykrycie o którym mowa w powołanym art. 403 § 2 k.p.c. odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nie ujawnionych i wówczas nieujawnialnych, bo nieznanymi stronie i dla niej niedostępnymi. Nie odnosi się natomiast do okoliczności i dowodów jawnych z materiału poprzedniego postępowania, a tylko niedostrzeżonych przez stronę (por. postanowienie SN z dnia 15 maja 1968 r., I Co 1/68, OSNCP 1969 nr 2, poz. 36, postanowienie SN z dnia 17 stycznia 2001 r., IV CKN 1515/00, niepubl., postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., IV CZ 143/05).

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca wskazał jako podstawę skargi o wznowienie postępowania wykrycie środka dowodowego, który mógł mieć wpływ na wynik sprawy tj. operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę K. K. na zlecenie Gminy Miejskiej K. z dnia 31 maja 2004 r. oraz opinii technicznej dotyczącej masy spadkowej, sporządzoną przez uczestniczkę postępowania. Z powyższego operatu wynika, że wartość nieruchomości w 2004 r. wynosiła 122.360 zł, zaś z opinii biegłego M. P., na podstawie której zostało wydane postanowienie w niniejszej sprawie, który szacował wartość nieruchomości podlegającej podziałowi według stanu na 2004 r., wartość ta wyniosła 598.112 zł. Wprawdzie powołana ekspertyza w postaci operatu szacunkowego nie jest dowodem z opinii biegłego w rozumieniu kodeksowym, to jednakże, jako złożona w innym postępowaniu urzędowym, nie powinna być traktowana na równi z opinią techniczną opracowaną przez uczestniczkę, czyli jako opinia prywatna, lecz jako dowód, który mógł być wykorzystany do dokonania ustaleń w sprawie mających wpływ na wycenę wartości nieruchomości sporządzoną przez biegłego sądowego. Wyjaśnienia wymaga przy tym, czy powołane przez skarżącego dowody były znane biegłemu wydającemu opinię w niniejszej sprawie, bowiem wymagają one łącznej oceny, gdyż pozostają ze sobą w związku tematycznym i zakresowym.

W tej sytuacji nie można odeprzeć zarzutu żalącego się, że Sąd na skutek wadliwej oceny nowych dokumentów błędnie uznał, iż nie zachodzi przewidziana w art. 403 § 2 k.p.c. podstawa wznowienia. Na etapie wstępnego badania skargi o wznowienie postępowania ustalenie, czy skarga opiera się na ustawowej przesłance powinno być dokonane na podstawie twierdzeń zawartych w skardze (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, niepubl.). Wspomniany etap badania skargi nie obejmuje natomiast oceny, czy wskazana podstawa wznowienia jest uzasadniona, gdyż należy to do zakresu merytorycznego rozstrzygnięcia skargi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2011 r., II CZ 123/11, niepubl.), a tak postąpił Sąd w zaskarżonym postanowieniu.

W tym stanie rzeczy, wobec zasadności zażalenia, należało orzec, jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 2 i 3 k.p.c. oraz z art. 108 § 2 k.p.c.).